

Das unanständige Männchen

Es gibt noch eine architektonische Besonderheit, die den Sinn für den sogenannten Galgenhumor bezeugt.

Man erzählt, dass in Brünn zwei Kirchen gleichzeitig gebaut wurden – die St. Jakobskirche unten in der Stadt und die St. Peter- und Paulskirche oben auf dem Petersberg/Petrov. Die Herren in beiden Stadtteilen mochten sich nicht besonders und so wurde der Bau zu einem Wettstreit zwischen ihnen. Auf dem Petersberg hatten sie mehr Geld, aber unten in der Stadt war ein besserer Steinmetz, der seine Arbeit sehr gut verstand und schnell und zuverlässig arbeitete. Er war wohl ein großer Witzbold, der nicht nur bei seinen Mitarbeitern, sondern auch bei den Bürgern sehr beliebt war.

Die Arbeiten an der Peter- und Paulskirche haben sich verspätet. Unten in der Stadt machte man Witze darüber, ehe von der Peter- und Paulskirche rohe Wände stehen werden, werde die Jakobskirche fertig sein.

Darauf hin wurden die Herren auf dem Petersberg böse und da sie mächtiger waren, erreichten sie, dass der Steinmetz von seiner Arbeit an der Jakobskirche abgerufen wurde. Er wollte trotzdem noch das Fenster, an dem er gerade gearbeitet hatte, fertig machen.

Als er dann sein Werk aufdeckte, waren alle wirklich überrascht. Oben, über dem gotischen Fensterbogen sahen sie eine kleine Steinfigur, die ihren nackten Hintern in Richtung Petersberg zeigte. So hat sich der Steinmetz an den Herren für das Unrecht gerächt.

Kostel sv. Petra a Pavla byl původně románskou bazilikou, která byla později přestavěna v gotickém stylu, pak barokizována a konečně opět regotizována.

Kostel sv. Jakuba je hlavním dílem doznívající gotiky.

es wurde zu einem Wettbewerb – *stalo se soutěží...*

Sloveso werden má v němčině velmi široké použití. Jeho základní význam je *stát se*.

Neslušný mužiček

Existuje ještě jedna architektonická zajímavost, která svědčí o tak zvaném šibeničnícím humoru.

Vypravuje se, že v Brně se stavěly zároveň dva kostely – kostel sv. Jakuba dole ve městě a kostel sv. Petra a Pavla nahoře na Petrově. Vrchnosti v obou částech města se neměly moc rády, a stavba se tak změnila v soutěž. Na Petrově měli víc peněz, ale dole ve městě byl lepší kameník. Své práci velmi dobře rozuměl a pracoval rychle a spolehlivě. Byl prý velký šprýmař, který byl oblíben nejen u svých spolupracovníků, ale také u měšťanů.

Práce na kostele Petra a Pavla se opožďovala. Dole ve městě se o tom vtipkovalo. Říkalo se, že dříve, než na Petrově budou stát jen holé zdi, Jakub bude už hotový.

Nato se páni na Petrově rozzlobili, a protože byli mocnější, docílili, že kameník byl od své práce na kostele sv. Jakuba odvolán. On chtěl přesto ještě dokončit okno, na kterém právě pracoval.

Když pak svou práci odkryl, byli všichni skutečně překvapeni. Nahoře nad gotickým okenním obloukem uviděli malou kamennou postavičku, která ukazovala holý zadek směrem na Petrov. Tak se kameník pomstil vrchnosti za bezpráví.

...sie wurden böse – *rozzlobili se*

...es wird dunkel – *stmívá se*

Sloveso werden ve spojení s přídavnými jmény vyjadřuje změnu stavu, do češtiny se překládá samostatným výrazem.

...sie wird fertig sein – *bude hotová*

...sie werden stehen – *budou stát*

Další funkcí slovesa werden je tvoření budoucího času ve spojení s infinitivem významového slovesa.

Der Meisterschuss

Während des dreißigjährigen Krieges wurde Brünn von schwedischen Truppen belagert. Der schwedische General Torstenson war überzeugt, dass die Stadt in einer Woche eingenommen sein werde. Die Belagerung dauerte aber schon vier Monate, die Bewohner wehrten sich mit Händen und Füßen und der General war schon richtig zornig. Dazu hatte er immer größere Schmerzen in den Gliedern, er litt wahrscheinlich an Gicht.

Eines Tages lag er auf einer Liege vor seinem Zelt und ließ sich einen Becher Wein einschenken, um bessere Laune zu bekommen. Als er gerade den Becher zum Mund führte, ertönte plötzlich von der Burg Spielberg ein Schuss und eine Kugel zerschmetterte ihm den Becher in der Hand. Der General erschrak zwar, trotzdem sagte er: „Das war wirklich ein Meisterschuss. Das nächste Mal bringt mir doch einen kleineren Becher, damit der Schütze dort auf dem Hügel ein kleineres Ziel hat.“

Man erzählt, dass sich der General nach diesem Ereignis entschied, die Stadt das letztmal anzugreifen. Er berief alle seine Offiziere in ein Gasthaus und sagte: „Morgen, bevor auf dem Petrov die Glocke die Mittagszeit einläutet, muss die Stadt erobert werden. Wenn es uns nicht gelingt, werden wir abziehen.“

Der Gastwirt, der alles mithörte, wusste, dass diese wichtige Nachricht schnellstens in die Stadt gebracht werden sollte. Er lief durch die Geheimgänge bis in das Hauptquartier des Kommandanten Raduit de Souches und erzählte ihm alles.

Früh am Morgen begann die Schlacht auf Leben und Tod. Sowohl die Stadtverteidiger als auch die Bürger kämpften aus allen Kräften, aber gegen elf Uhr gelang es den Schweden teilweise die Schanzen zu durchbrechen.

Hrobka obránce města proti Švédům Raduita de Souches se nachází v kostele sv. Jakuba.

... schnellstens ...

Tvar je odvozen od 3. stupně příslovce schnell (*rychle*) – am schnellsten (*nejrychleji*) – schnellstens (*co nejrychleji*).

Mistrovská rána

Za časů třicetileté války bylo Brno obléháno švédskými vojsky. Švédský generál Torstenson byl přesvědčen, že město bude dobyto za týden. Obležení však trvalo už čtyři měsíce, obyvatelé se bránili ze všech sil a generál už byl řádně dopálen. K tomu měl stále větší bolesti, měl patrně dnu.

Jednoho dne ležel na lehátku před svým stanem a poručil si nalít pohár vína, aby si zlepšil náladu. Když pohár zvedal k ústům, zazněla náhle od hradu Špilberka rána a kulka mu roztříštila pohár v ruce. Generál se sice lekl, přesto řekl: „To byla skutečně mistrovská rána. Příště mi ale doneste menší pohár, aby ten střelec tam na pahorku měl menší cíl.“

Vypravuje se, že po tomto zážitku se generál rozhodl na město naposled zaútočit. Svolal všechny své důstojníky do jedné hospody a řekl: „Zítřka, než bude na Petrově zvonit poledne, musí být město dobyto. Když se nám to nepodaří, odtáhneme.“

Hostinský, který všechno slyšel, věděl, že tato důležitá zpráva musí být co nejrychleji doručena do města. Dostal se tajnými podzemními chodbami až do hlavního stanu velitele Raduita de Souches a všechno mu řekl.

Časně ráno začala bitva na život a na smrt. Jak obránci města, tak také občané bojovali ze všech sil, ale kolem jedenácté se Švédům podařilo hradby částečně prorazit.

...Der schwedische General wollte die Stadt in einer Woche erobern. ...

V němčině je velmi pevné postavení slovesa ve větě. Určitý slovesný tvar je v hlavní větě vždy na druhém místě (jako druhý větný člen), neurčitý tvar (infinitiv, přičestí) vždy na konci věty.

... sie wollten damit aufhören ... er geht läuten ...

Po způsobových slovesech a některých dalších (např. bleiben, lassen, gehen, ...) je infinitiv prostý.

